

TÍTOL: Un bon remei

VALOR: Comunicar-nos assertivament, expressant amb serenitat el que sentim i pensem, permet una relació franca, oberta i sana amb les altres persones.

MARTA: TOSSINT

HÈCTOR: La meva amiga Marta fa uns dies va tenir una grip terrible. Tossia com un gos. I el pitjor de tot era que em tossia a sobre.

MARTA: TOSSINT

HÈCTOR: Sentia que milers de milions de bacteris m'atacaven... Si no hi feia alguna cosa acabaria estès al llit.

MARTA: TOSSINT

HÈCTOR: Aixecaré una paret entre la seva taula i la meva.

XAVIER Nooo!

HÈCTOR: Li diré que es canviï de lloc.

XAVIER Tampoc!

HÈCTOR Li diré que es quedi a casa fins que li passi la tos.

XAVIER Encara menys!

HÈCTOR Doncs li prohibiré que tussi, i prou.

MARTA: TOSSINT

HÈCTOR: Cada vegada que la Marta tossia, el virus guanyava terreny. Ja em veia amb el nas vermell, els ulls vermells, la tos de gos i la candela a raig. Aleshores vaig agafar aire i vaig deixar estar les bajanades: li vaig dir a la Marta el que havia de fer.

HÈCTOR: (GENTILMENT) Marta, podries girar la cara cap a un altre costat quan estiguis a punt de tossir? Ho estàs fent a sobre meu.

MARTA: Perdona'm, Hèctor. No me n'havia adonat. (TOSSINT)

HÈCTOR: Un bon remei!

HÈCTOR: Amb unes paraules n'hi va haver prou per curar-me. Era més senzill del que m'imaginava.

XAVIER: Aquesta solució va ser com un bàsquet de tres punts. Et felicito, Hèctor.